

**ЗАКОН
О ЗАПОШЉАВАЊУ СТРАНАЦА**

I. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Предмет

Члан 1.

Овим законом уређују се услови и поступак за запошљавање странаца у Републици Србији (у даљем тексту: Република) и друга питања од значаја за запошљавање и рад странаца у Републици.

Основни појмови

Члан 2.

Поједини изрази употребљени у овом закону имају следеће значење:

- 1) **Странац** је свако лице које нема држављанство Републике Србије;
- 2) **Запошљавање странца** је закључивање уговора о раду или другог уговора, без заснивања радног односа, којим странац остварује права по основу рада у складу са законом;
- 3) **Самозапошљавање странца** је запошљавање странца у привредном субјекту или другом облику делатности, у складу са законом, у коме је тај странац једини или контролни члан;
- 4) **Држављанин ЕУ** је држављанин државе чланице Европске уније, Европског економског простора или Швајцарске Конфедерације који своје право доказује држављанством државе чланице Европске уније, Европског економског простора, односно Швајцарске Конфедерације;
- 5) **Послодавац** је домаће правно или физичко лице регистровано за обављање делатности у Републици, као и огранак страног послодавца регистрован за обављање делатности у Републици;
- 6) **Страни послодавац** је страно правно или физичко лице регистровано у иностранству за обављање делатности;
- 7) **Упућено лице** је странац који је запослен код страног послодавца код кога остварује права из рада, а који привремено на територији Републике обавља послове, односно врши услуге из делатности страног послодавца, у складу са законом, односно потврђеним међународним споразумом;
- 8) **Избеглица** је странац коме је признато право на уточиште у складу са прописима о азилу;
- 9) **Лице из посебне категорије странаца** је лице које тражи азил, лице коме је одобрена привремена заштита, жртва трговине људима, односно лице коме је одобрена супсидијарна заштита, у складу са законом;
- 10) **Независни професионалац** је самозапослено физичко лице, односно предузетник регистрован за обављање делатности у иностранству који на

- основу непосредно закљученог уговора са домаћим послодавцем, односно крајњим корисником услуга, обавља послове на територији Републике;
- 11) **Студент** је странац коме је одобрен привремени боравак због студирања и који је уписан на акредитоване студијске програме у складу са законом.

Примена закона

Члан 3.

Странац се запошљава у Републици ако су испуњени услови предвиђени законом, односно потврђеним међународним споразумом.

Услови за запошљавање странца предвиђени овим законом не примењују се на запошљавање странца који:

- 1) има право на привилегије и имунитет у складу са потврђеним међународним споразумима;
- 2) у Републици, без заснивања радног односа, борави ради обављања послова на основу одговарајућих уговора или споразума са међународним организацијама, између надлежних институција или у оквиру међународних пројеката о стручно-техничкој сарадњи, образовању или истраживању;
- 3) је дописник акредитован у Републици или извештач страних медија;
- 4) у Републици борави ради обављања верских послова и верске службе или организује, односно спроводи добротворне акције у оквиру регистрованих цркава и верских заједница у Републици, у складу са законом;
- 5) је волонтер, у складу са законом којим се уређује област волонтирања;
- 6) на основу уговора закључених између органа надлежних за послове одбране или унутрашње послове обавља послове од интереса за Републику или за потребе одбране или безбедности земље или се усавршава у овим областима;
- 7) је члан посаде брода, односно ваздухоплова, или обавља послове у друмском или железничком саобраћају и запослен је код страног послодавца;
- 8) је члан спасилачке јединице која пружа помоћ приликом отклањања последица несрећних случајева и природних катастрофа, као и случајева хуманитарне помоћи.

Услови за запошљавање странца предвиђени овим законом не примењују се и на странца чији боравак у Републици не траје дуже од 90 дана у року од шест месеци од дана првог уласка у Републику, и то на странца који:

- 1) је власник, оснивач, заступник или члан органа правног лица регистрован у Републици, у складу са законом, ако није у радном односу у том правном лицу;
- 2) у Републици борави ради успостављања пословних контаката или присуствовања пословним састанцима и без остваривања прихода у Републици обављања других пословних активности које се односе на припрему страног послодавца да успостави присуство и отпочне са радом у Републици;
- 3) је предавач или истраживач који учествује у организованим професионалним скуповима или истраживачким пројектима или обавља рад у

циљу представљања или спровођења различитих научних и техничких достигнућа, као и његово пратеће особље;

4) лично обавља привремене образовне, спортске, уметничке, културне и друге сличне активности, односно у Републици борави на научном, уметничком, културном или спортском догађају, у организацији овлашћених организација, државних органа или органа територијалне аутономије и јединица локалне самоуправе, као и пратеће организацијско и техничко особље;

5) је упућено лице које у Републици изводи радове на основу уговора о набавци робе, набавци или закупу машина или опреме и њене испоруке, инсталирања, монтаже, оправке или обучавања за рад на тим машинама или опреми;

6) самостално или за потребе страног послодавца у Републици борави ради обављања послова опремања и излагања опреме и експоната на трговинским и другим сајмовима и изложбама.

Једнак положај

Члан 4.

Странац који се запошљава у Републици у складу са овим законом, има једнака права и обавезе у погледу рада, запошљавања и samozapoшљавања као и држављани Републике, ако су испуњени услови у складу са законом.

Странац се сматра незапосленим у складу са прописима о запошљавању и остварује једнака права као држављани Републике ако су испуњени услови у складу са овим законом.

II. УСЛОВИ ЗА ЗАПОШЉАВАЊЕ СТРАНЦА

1. Услови за запошљавање држављана ЕУ

Члан 5.

Право на слободан приступ тржишту рада у Републици, односно на запошљавање, samozapoшљавање и остваривање права по основу незапослености, осим ако међународним споразумом који обавезује Републику није предвиђено другачије, имају:

- 1) држављани ЕУ;
- 2) чланови породице држављана из тачке 1) овог става, који нису држављани ЕУ и имају одобрење за привремени боравак за чланове породице или стално настањење у тим државама којим доказују своје право на слободан приступ тржишту рада.

Под члановима породице држављана ЕУ сматрају се:

- 1) супружници у браку или ван брака држављана ЕУ, у складу са законом;
- 2) директни потомци држављана ЕУ млађи од 21 године живота или директни потомци његовог супружника у браку или ван брака, млађи од 21 године живота;

3) усвојена деца млађа од 21 године живота или пасторци држављана ЕУ или његовог супружника у браку или ван брака, млађи од 21 године живота;

4) лица из тач. 2) и 3) овог става старија од 21 године живота која нису у стању да се самостално издржавају, односно које је дужан да издржава држављанин ЕУ или његов супружник у браку или ван брака;

5) директни преци држављана ЕУ или директни преци његовог супружника у браку или ван брака, које је држављанин ЕУ или његов супружник у браку или ван брака дужан да издржава.

Лицима из става 1. овог члана која имају право на слободан приступ тржишту рада није потребна дозвола за рад у смислу одредби овог закона.

Члан 6.

Слободан приступ тржишту рада у Републици лице из члана 5. овог закона има и ако:

1) му радни однос престане за време привремене неспособности за рад због болести или повреде на раду;

2) без своје кривице остане без посла, који је у Републици трајао најмање годину дана и ако је пријављено као незапослено лице организацији надлежној за послове запошљавања;

3) је укључен у програме додатног образовања и обуке.

Члан 7.

Држављанину ЕУ право на слободан приступ тржишту рада траје шест месеци након престанка запослења ако му је:

1) престао радни однос на одређено време који је трајао краће од 12 месеци и ако је пријављен као незапослено лице организацији надлежној за послове запошљавања;

2) у првих 12 месеци боравка без његове кривице престао радни однос на неодређено време и ако је пријављен као незапослено лице организацији надлежној за послове запошљавања.

Члан 8.

Страни послодавац, који има седиште у држави чланици Европске уније, Европског економског простора или Швајцарске Конфедерације, може упутити странца који није држављанин ЕУ на рад у Републику без дозволе за рад у смислу одредби овог закона, осим ако међународним споразумом који обавезује Републику није предвиђено другачије.

Страни послодавац може упутити странца из става 1. овог члана под условом да има:

1) закључен уговор са послодавцем или крајњим корисником услуга који обавезно садржи место и рок за обављање посла;

2) закључен уговор о раду са странцем из става 1. овог члана у складу са законом који је на снази у држави чланици у којој страни послодавац има седиште;

3) акт о упућивању на привремени рад у Републику којим се утврђује начин остваривања права и обавеза из рада, као и начин смештаја и исхране за време боравка и рада у Републици.

Странац из става 1. овог члана мора имати дозволу за боравак и рад у држави чланици у којој страни послодавац има седиште.

Странац из става 1. овог члана не може бити ангажован искључиво ради упућивања на рад у Републику.

2. Запошљавање странаца

Члан 9.

Запошљавање странца остварује се под условом да поседује одобрење за привремени боравак или стално настањење у складу са законом и дозволу за рад у складу са овим законом, ако овим законом није другачије утврђено.

Докази о испуњавању услова за запошљавање странца у складу са овим законом обавезно се чувају у пословном простору у коме странац ради.

Врсте дозвола за рад

Члан 10.

Дозволом за рад, у смислу овог закона, сматра се акт на основу којег странац може да се запошљава или самозапошљава у Републици, у складу са законом.

Дозвола за рад се може издати као:

- 1) лична радна дозвола и
- 2) радна дозвола

За исти временски период може се издати само једна врста дозволе за рад.

Лична радна дозвола

Члан 11.

Лична радна дозвола је дозвола за рад која странцу у Републици омогућава слободно запошљавање, самозапошљавање и остваривање права по основу незапослености, у складу са законом.

Члан 12.

Лична радна дозвола се издаје на захтев странца ако:

- 1) има одобрење за стално настањење;
- 2) има статус избеглице;
- 3) припада посебној категорији странца.

Лична радна дозвола се издаје у случајевима утврђеним међународним споразумом који обавезује Републику, у складу са тим споразумом.

Лична радна дозвола се ради спајања породице издаје и на захтев члана уже породице странца из става 1. тач. 1-2) овог члана коме је издато одобрење за стално настањење или привремени боравак, као и странца члана уже

породице држављанина Републике и странца српског порекла до трећег степена сродства у правој линији, уколико лице испуњава услов у погледу минималних година живота за заснивање радног односа у складу са прописима о раду.

Под члановима уже породице сматрају се супружници у браку или ван брака странца који има личну радну дозволу, малолетна деца рођена у браку или ван брака, малолетна усвојена деца или малолетни пасторци, као и други чланови породице, у складу са законом којим се регулише боравак странаца.

Члан 13.

Странцу који има одобрење за стално настањење лична радна дозвола издаје се на период док траје лична карта.

Избеглици лична радна дозвола издаје се за време трајања права на уточиште.

Лицу које тражи азил лична радна дозвола може се издати девет месеци након подношења захтева за азил, ако одлука о том захтеву није донета без његове кривице, за период од шест месеци уз могућност продужења, док траје статус лица које тражи азил.

Лицу коме је одобрена привремена заштита лична радна дозвола издаје се за време трајања статуса особе са привременом заштитом.

Жртви трговине људима лична радна дозвола се издаје за време трајања дозволе боравка.

Лицу коме је одобрена супсидијарна заштита лична радна дозвола издаје се за време трајања статуса особе са супсидијарном заштитом.

Члану уже породице странца из става 3. члана 12. овог закона радна дозвола издаје се за време трајања дозволе боравка.

Радна дозвола

Члан 14.

Радна дозвола је врста дозволе за рад која се издаје као:

- 1) радна дозвола за запошљавање;
- 2) радна дозвола за посебне случајеве запошљавања;
- 3) радна дозвола за samozapoшљавање.

Странац са радном дозволом може у Републици да обавља само послове за које је добио дозволу, односно послове из делокруга радног места на коме је запослен по основу добијене радне дозволе.

Члан 15.

Послодавац на чији захтев је, у складу са овим законом, издата радна дозвола не може да упути странца на рад код другог послодавца.

Послодавац на чији захтев је издата радна дозвола је у обавези да пријави странца на обавезно социјално осигурање, у складу са законом.

Послодавац на чији захтев је издата радна дозвола сноси трошкове издавања радне дозволе и исте не може да пренесе на странца.

Послодавац који је запослио странца без одговарајућег одобрења за боравак и радне дозволе дужан је да му исплати сва новчана потраживања, у складу

са прописима о раду, са припадајућим порезима и доприносима за обавезно социјално осигурање.

У случају из става 4. овог члана постоји претпоставка да је радни однос трајао најмање 3 месеца, уколико се не докаже супротно.

а) Радна дозвола за запошљавање

Члан 16.

Радна дозвола за запошљавање издаје се на захтев послодавца, у складу са стањем на тржишту рада, под условима да послодавац:

1) пре подношења захтева за радну дозволу за запошљавање није отпуштао запослене услед технолошких, економских или организационих промена на радним местима за које се тражи радна дозвола за запошљавање, у складу са прописима о раду;

2) месец дана пре подношења захтева за радну дозволу за запошљавање није пронашао држављане Републике, лица која имају слободан приступ тржишту рада или странца са личном радном дозволом, одговарајућих квалификација са евиденције организације надлежне за послове запошљавања;

3) приложи предлог уговора о раду или другог уговора којим се остварују права по основу рада, у складу са законом;

Радна дозвола за запошљавање издаје се за запошљавање странца који има одобрење за привремени боравак и испуњава све услове из захтева послодавца који се односе на одговарајућа знања и способности, квалификације, претходно искуство и др.

Радна дозвола за запошљавање издаје се за планирани период запослења, а најдуже док траје привремени боравак.

Послодавац из става 1. овог члана дужан је да обавести организацију надлежну за послове запошљавање ако странац не отпочне са радом у року од 15 дана од дана издавања радне дозволе за запошљавање.

Члан 17.

Послодавац може да запосли судента под условима из члана 16. овог закона, с тим да обављање послова у периоду када трају наставне активности може да траје најдуже 20 сати недељно, односно 80 сати месечно.

б) Радна дозвола за посебне случајеве запошљавања

Члан 18.

Радна дозвола за посебне случајеве запошљавања издаје се на захтев послодавца, и то за:

- 1) упућена лица;
- 2) кретање у оквиру привредног друштва;
- 3) независне професионалце.

Члан 19.

Радна дозвола за упућена лица запослена код страног послодавца издаје се на захтев послодавца ради обављања послова или вршења услуга на територији Републике у складу са овим законом.

Услов за издавање радне дозволе из става 1. овог члана јесте да странац има:

- 1) одобрење за привремени боравак странца;
- 2) закључен уговор између послодавца за кога се обављају послови или врше услуге и страног послодавца који обавезно садржи место и рок за обављање посла;
- 3) доказ да је упућено лице запослено код страног послодавца најмање једну годину;
- 4) акт о упућивању на привремени рад у Републику којим се утврђује начин остваривања права и обавеза из рада, као и начин смештаја и исхране за време боравка и рада у Републици.

Радна дозвола из става 1. овог члана издаје се за период за који је закључен уговор између послодавца за кога се врше услуге и страног послодавца, али не дуже од годину дана.

Изузетно од ст. 1–3. овог члана, радна дозвола за упућена лица од стране страног послодавца регистрованог за обављање делатности у држави са којом Република има закључен међународни споразум којим се регулише упућивање, издаје се у поступку, сагласно условима и за период утврђен тим споразумом.

Члан 20.

Дозвола за упућена лица – ради обављања послова или вршења услуга по основу уговора о набавци робе, набавци или закупу машина или опреме и њене испоруке, инсталирања, монтаже, оправке или обучавања за рад на тим машинама или опреми издаје се под условима прописаним у члану 19. овог закона, за период дужи од 90 дана, односно за период потребан за обављање посла.

Члан 21.

Радна дозвола за кретање у оквиру привредног друштва регистрованог у иностранству издаје се на захтев огранка, односно зависног друштва које је регистровано у Републици, у циљу привременог упућивања, односно премештања запосленог на рад у тај огранак, односно зависно друштво, под условом да је лице код страног послодавца запослено најмање годину дана на пословима руководиоца, менаџера или специјалисте за поједине области (кључно особље), као и да ће у Републици обављати исте послове.

Изузетно од услова предвиђених у ставу 1. овог члана, радна дозвола за кретање у оквиру привредног друштва регистрованог у иностранству издаје се и на захтев огранка, односно зависног друштва које је регистровано у Републици, у циљу привременог упућивања, односно премештања запосленог приправника на рад у ту организациону јединицу, односно зависно друштво.

Радна дозвола из ст. 1. и 2. овог члана издаје се на период док траје привремени боравак али не дуже од једне године.

Поред услова прописаних у ст. 1. и 2 овог члана, дозвола за кретање у оквиру привредног друштва издаје се под условима утврђеним у члану 19. овог закона.

Члан 22.

Радна дозвола за независног професионалца издаје се на захтев послодавца, односно крајњег корисника услуга.

Радна дозвола из става 1. овог члана издаје се ако независни професионалац поседује:

- 1) одобрење за привремени боравак;
- 2) закључен уговор са послодавцем или крајњим корисником услуга који обавезно садржи рок за обављање посла;
- 3) одговарајуће високо образовање и/или техничке квалификације и релевантно радно искуство у струци.

Радна дозвола из става 1. овог члана издаје се на период потребан за обављање посла, али не дуже од годину дана.

в) Радна дозвола за самозапошљавање

Члан 23.

Радна дозвола за самозапошљавање издаје се на захтев странца који има одобрење за привремени боравак у Републици.

У поступку издавања радне дозволе за самозапошљавање, уз захтев странац доставља:

- 1) изјаву о врсти, трајању и обиму активности којима планира да се бави;
- 2) доказ да има одговарајуће квалификације за обављање конкретне делатности;
- 3) предуговор или уговор којим се доказује право власништва или закупа над пословним простором у коме ће се обављати делатност;
- 4) доказ да располаже одговарајућом опремом за обављање конкретне делатности;
- 5) изјаву о броју и структури лица која планира да запосли, посебно држављана Републике, лица која имају слободан приступ тржишту рада и странаца са личном радном дозволом.

Радна дозвола за самозапошљавање издаје се на период док траје одобрење за привремени боравак, а најдуже на годину дана уз могућност продужења под условом да странац докаже да наставља обављање истог посла под условима под којима је добио дозволу.

Странац који добије радну дозволу за самозапошљавање у обавези је да започне обављање делатности у року од 90 дана од дана добијања те дозволе.

III. ОГРАНИЧАВАЊЕ ЗАПОШЉАВАЊА СТРАНАЦА

Члан 24.

Влада одлуком може да ограничи број странаца којима се издају дозволе за рад (у даљем тексту: квота) у случају поремећаја на тржишту рада, у складу са миграционом политиком и стањем и кретањем на тржишту рада.

Квота се утврђује на предлог министарства надлежног за послове запошљавања уз претходно прибављено мишљење социјално-економског савета основаног за територију Републике и организације надлежне за послове запошљавања.

Квота се не примењује на странца, односно послодавца који запошљава странца а подноси захтев за:

- 1) личну радну дозволу, осим личне радне дозволе која се издаје на захтев посебне категорије странца;
- 2) радну дозволу за кретање у оквиру привредног друштва.

IV. ПОСТУПАК ИЗДАВАЊА ДОЗВОЛЕ ЗА РАД

Члан 25.

У поступку издавања, продужења, поништавања и престанка важења дозволе за рад решава организација надлежна за послове запошљавања која те послове обавља као поверене, у складу са законом којим се уређује општи управни поступак, осим ако посебна питања овим законом или законом којим се уређује боравак странаца нису другачије уређена.

Податке од утицаја на решавање у складу са овим законом, организација надлежна за послове запошљавања води у складу са начелима заштите података о личности, ефикасности, економичности, савесности и одговорности.

Члан 26.

У поступку издавања, продужења, поништавања и престанка важења дозволе за рад у првом степену одлучује надлежни подручни орган организације надлежне за послове запошљавања, одређен статутом.

Против решења из става 1. овог члана може се изјавити жалба.

Коначно решење о жалби доноси министар надлежан за послове запошљавања.

Против коначног решења из ст. 2. и 3. овог члана тужбом се може покренути управни спор пред надлежним судом, у складу са законом.

1. Издавање и продужење дозволе за рад

Члан 27.

Дозвола за рад издаје се за период који је назначен у захтеву за издавање дозволе, а најдуже на временски период на који траје боравак странца.

Уз захтев за издавање дозволе за рад подносе се одговарајући докази.

Дозвола за рад може се продужити, ако су у моменту подношења захтева за продужење испуњени услови за њено издавање.

Члан 28.

Захтев за издавање, односно продужење дозволе за рад, са потребним доказима, подноси се организацији надлежној за послове запошљавања према месту привременог боравка или сталног настајења странца, односно према седишту послодавца или месту где се рад обавља, у зависности од врсте дозволе за рад.

Захтев за продужење дозволе за рад са потребним доказима подноси се најраније 30, а најкасније 15 дана пре истека рока важења претходне дозволе.

Обрасце захтева за издавање, односно продужење дозволе за рад, начин доказивања чињеница од утицаја на доношење решења, ближе уређење начина издавања и садржај дозволе за рад општим актом прописује организација надлежна за послове запошљавања.

2. Поништај дозволе за рад

Члан 29.

Дозвола за рад ће се поништити ако:

- 1) странац обавља послове за које није издата дозвола за рад или ако ради код другог послодавца;
- 2) странац не отпочне са радом у року из члана 16. овог закона;
- 3) странац коме је издата дозвола за самозапошљавање не отпочне са обављањем делатности у року од 90 дана од дана добијања дозволе;
- 4) је издата супротно одредбама овог закона.

Инспектор рада је дужан одмах да обавести организацију надлежну за послове запошљавања ако у поступку инспекцијског надзора утврди околности из става 1. овог члана.

Странац је дужан да обавести организацију надлежну за послове запошљавања о околностима из става 1. тачка 3) овог закона у року од 15 дана од дана протеча рока за отпочињање обављања делатности.

Решење о поништају дозволе за рад организација надлежна за послове запошљавања доноси по пријави околности из става 1. овог члана или по службеној дужности.

3. Престанак важења дозволе за рад

Члан 30.

Дозвола за рад престаје да важи:

- 1) истеком рока на који је издата;
- 2) одрицањем;
- 3) престанком уговора о раду или другог уговора без заснивања радног односа којим странац остварује права по основу рада у складу са законом, односно престанком рада странца који поседује одобрење за привремени боравак у Републици;

4) ако странац изгуби својство предузетника или правно лице престане са радом пре истека рока важења радне дозволе за запошљавање;

5) ако то захтевају разлози заштите јавног поретка или безбедности Републике и њених грађана;

6) ако је странцу престало право на стално настањење или привремени боравак у Републици;

7) ако странац постане домаћи држављанин;

8) у случају смрти;

9) ако је странац боравио ван Републике дуже од шест месеци непрекидно;

10) и у другим случајевима.

Странац је дужан да обавести организацију надлежну за послове запошљавања о околностима из става 1. тач. 2) и 4) овог члана у року од 15 дана од дана одрицања, односно дана када је изгубио својство предузетника или је правно лице престало са радом.

Послодавац је дужан да обавести организацију надлежну за послове запошљавања о околностима из става 1. тач. 3) и 9) овог члана у року од 15 дана од дана престанка рада странца.

Решење о престанку дозволе за рад организација надлежна за послове запошљавања доноси за околности из става 1. осим у случајевима из тач. 1), 7) и 8) овог члана, по пријави околности или по службеној дужности.

V. ЕВИДЕНЦИЈА И САРАДЊА

Члан 31.

Организација надлежна за послове запошљавања дужна је да води евиденцију о:

1) дозволама за рад;

2) странцима који остварују право на рад у складу са овим законом.

Послове из става 1. овог члана организација надлежна за послове запошљавања обавља као поверене послове, у складу са прописом којим је уређена ближа садржина података и начин вођења евиденција у области запошљавања.

Члан 32.

Органи и организације који обављају послове везане за боравак и запошљавање странца, други органи и организације који обављају послове у вези са остваривањем различитих права странца, као и организације послодаваца и синдиката, дужни су да непосредно и континуирано сарађују и размењују потребне информације између себе и са другим органима и организацијама у иностранству.

VI. НАДЗОР

Члан 33.

Инспекцијски надзор над спровођењем овог закона, односно над испуњавањем услова за запошљавање странца у складу са овим законом, врши Инспекторат рада, преко инспектора рада.

VII. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 34.

Новчаном казном од 800.000 до 1.000.000 динара казниће се за прекршај правно лице – послодавац, ако:

- 1) запосли странца супротно одредбама овог закона (члан 9. став 1.);
- 2) не чува доказе о испуњавању услова за запошљавање странца у пословном простору у коме странац ради (члан 9. став 2.);
- 3) запосли странца на пословима за које није добио радну дозволу (члан 14. став 2.);
- 4) не изврши обавезе утврђене чланом 15. ст. 1-4. овог закона;
- 5) запосли странца супротно одредбама чл. 16-17. овог закона;
- 6) запосли странца супротно одредбама чл. 19–22. овог закона;
- 7) не поднесе захтев за продужење дозволе за рад у прописаном року (члан 28. став 2.);
- 8) не поступи у складу са одредбом члана 30. став 3. овог закона.

Новчаном казном од 50.000 до 500.000 динара за прекршај из става 1. овог члана казниће се физичко лице – послодавац који има својство предузетника.

Новчаном казном од 20.000 до 150.000 динара казниће се за прекршај из става 1. овог члана одговорно лице у правном лицу.

Члан 35.

Новчаном казном од 15.000 до 150.000 динара казниће се за прекршај странац, ако:

- 1) се запосли супротно одредбама овог закона (члан 9. ст. 1.);
- 2) обавља послове за које није добио радну дозволу (члан 14. став 2.);
- 3) не поступи у складу са одредбом члана 29. став 3. овог закона;
- 4) не поступи у складу са одредбом члана 30. став 2. овог закона.

Члан 36.

Новчаном казном од 500.000 до 1.000.000 динара казниће се за прекршај правно лице – организација надлежна за послове запошљавања, ако:

- 1) не омогући незапосленом странцу остваривање права утврђеног чланом 4. став 2. овог закона;
- 2) за исти временски период изда више врста дозвола за рад супротно одредби члана 10. став 3. овог закона;
- 3) изда дозволу за рад супротно одредбама чл. 24. овог закона;
- 4) не спроводи или спроводи супротно одредбама овог закона послове утврђене чл. 25-30. овог закона.

Новчаном казном од 20.000 до 150.000 динара казниће се за прекршај из става 1. овог члана одговорно лице у правном лицу – организацији надлежној за послове запошљавања.

VIII. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 37.

Странци који су засновали радни однос или раде на основу одобрења за заснивање радног односа која су издата по прописима који су били на снази до дана ступања на снагу овог закона настављају да раде до истека рока на које је одобрење издато.

Члан 38.

Организација надлежна за послове запошљавања дужна је да донесе прописе на основу овлашћења из овог закона и усклади своју организацију са одредбама овог закона, у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 39.

Даном почетка примене овог закона престаје да важи Закон о условима за заснивање радног односа са страним држављанима („Службени лист СФРЈ”, бр. 11/78 и 64/89, „Службени лист СРЈ”, бр. 42/92, 24/94 и 28/96 и „Службени гласник РС”, број 101/05 – др. закон).

Члан 40.

Прописи донети на основу Закона о условима за заснивање радног односа са страним држављанима („Службени лист СФРЈ”, бр. 11/78 и 64/89, „Службени лист СРЈ”, бр. 42/92, 24/94 и 28/96 и „Службени гласник РС”, број 101/05 – др. закон) остају на снази до дана ступања на снагу прописа донетих на основу овог закона, уколико нису у супротности са одредбама овог закона.

Члан 41.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, осим одредаба чл. 5–8. које се примењују од дана стицања пуноправног чланства Републике у Европској унији, уколико Уговором о приступању није другачије предвиђено.